

Naujienu Antroji Dalis

NR. 859

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XXIII METAI

GERTRUDA ISOLANI

MOTINOS RANKA

Tarp gyvybės ir mirties

Per pirmąjį Anglijos sostinės bombardavimą praeitojo pasaulinio karo metu Londone buvo sunkiai sužeistas vienas jaunas kareivis. Nugabentas į ligoninę jis pradėjo labai karščiuoti ir kliedėti, prieš tai suspėdamas daktarui suprantausiai pasakyti savo tėvų adresą. Daktaras matydamas, kad ligonio padėtis kas minutę darosi beviltiškesnė, nieko nebelaukdamas nusiuntė telegramą jaunojo kareivio motinai, kuri gyveno netoliese ligoninės. Ji atvyko į Londoną pačiu pirmuoju traukiniu ir atsukė į ligoninę, bet prie ligonio kambario durų ją pasitiko daktaras ir duris užstojęs rimtai pasakė: „Mieļojī motīna, tamsta, deļa, negalīte vidun eītī, nes tamstos sūnus kabo tarp gyvybės ir mirties ir mažiausias susijaudinimas, kad ir džiaugsmo mostas tamstą pamačius gali jautrias jo gyvybės svarstyklės truputėlį pakreipti, mirčiai imant persvarą... Tamsta jokiū būdu negalīte vidun eītī!“

Motina pasiliko stovėti klinikos vestibulyje pro mažytį langelį ligonio kambario duryse žiūrėdama, kaip jos sūnus lovoje padėtas guli visiškai nepajudėdamas. Dvi ar tris valandas ji taip išbudėjo, pergyvendama jausmus, kuriuos tik motina gali suprasti. Kaip ji troško būti viduje ir stovėti šalia savo sūnaus lovos. Pagaliau jos kantrybės nebeišlaikė. Pamojusi praeinantį daktarą ji ėmė maldauti: „Daktare, daktare, leiskite man kaip gailestingai seselėi įeiti ir aš jums iškilmingai

prīžadū, kad savo sūnui neištarīsiu nė vieno žodelio, nieko nedarysiu, iš ko jis galėtų pažinti, kad tai jo motīna, ir jo vardo nemīnėsiu, net jo kaktos nepabučiuosiu. Nes jei toliau ėia linksiu stovėti, ir aš pati nebeįtvėrdama mirsiu...“

„Pagaliau, eikite, mieļojī motīna ir Dieve jums padėk“, nusileido daktaras, „bet man iškilmingai prīžadėkite, kad jokiū žodžiū, veiksmu ar ženklū neišduosite esanti jo motīna“.

Motina prīžadėjo. Ji persirengė sesutės rūbais, įėjo į sūnaus kambarį ir tyliai atsėdo į gailestingos sesers kėdę šalia ligonio lovos. Ligonis, kurs gulėjo labiau sienos pusėn nusiūkęs, įėjimo nė nepastebėjo. Netrukus jis su dideliu vargu atsigrežė ir didžioje karščiuotėje kliedėdamas gailiai sudejavo ir vėl nusigrežė sienos pusėn. Motina nebeįskentusi, ištiesė savo ranką ir uždėjo ligoniui ant jo degančios kaktos, kaip anksčiau pro langelį matydavo sesutę darant.

— „A“, — iš pačių krūtinės gelmių atsidusėjo kareivis. — „Juk tai mano motinos ranka!“

Tos ligoninės vyresnysis gydytojas Dr. A. P., kurs tą pergyvenimą pats patyrė ir aprašė, nuo savęs pridūrė: „Motinos meilė vyro širdyje lieka gyva per visą jo gyvenimą. Norėčiau išreikšti širdingą pageidavimą, kad visos motinos išliktų tokioje pagarboje būti savo vaikų su tokia meile ir nujautimu atpažintos!“

Vertė J. Fr.

KO VERTA VAIKŲ MOTINA AFRIKOJ?

Penkios ar šešios karvės skaitoma pilnai užtenkama kaina už nuotaką

Visame juodajame kontinente ėiabuviai protestus kelia prieš nepaprastai pakilusias kainas už nuotakas. Visuomet Afrikos negrai norėdami įsigyti vaikams motiną, už ją turėdavo nepigiai sumokėti, bet paskutiniaisiais laikais kainos pasidarė daugumai stačiai nebeįpakeliamos.

Daugiau kaip 50 milijonų afrikiečių, kuriems nusibosta senberniauti ir nori pirmą, antrą ar trečią - ketvirtą žmoną įsigyti, melste meldžia dangaus, kad duotų lietaus ir juo lietaus daugiau, juo geriau. Nes kai Afrikoje lyja, tai žolė auga, o kai žolė auga, gyvuliai atpinga, tuo pačiu atpinga ir vedybos, kadangi pagal protėvių papročius jaunamarlės ėia tebėra keičiamos į karves, veršius ir telyčias.

Seniau kaina už nuotaką nebuvo suprantama kaip pirkimas, o greičiau kaip mainai. Bantu ir sudaniečių papročiais einant, niekas neprivalo praturtėti kito sąskaiton. Dėlto nuotakos tėvui dar prieš vedybas yra atlyginama už jo dukterį, kadangi netekdamas dukters jis netenka naudingo šeimos nario, tuo tarpu kai jaunavedžio šeima įsigyja darbo jėgą.

Atlyginimas yra daromas gyvuliais, paprastai raguočiais. Jei vedęs vyras nėra savo pačia patenkintas, pavyzdžiui, ji negimdo vaikų, tuo atveju visus savo raguočius jis gauna atgal. Bet jei žmona pati pas tėvus pabėga, būdama pagrįstai nepatenkinta savo vyru, kurs tokiais at-

(Nukelta i 2 psl.)

MOTINA

M. LENKAUSKIENĖ

LIETUVĖS MOTINOS LEGENDA

Savo beveik aštuonių šimtų metų istorijoje skaitome apie kunigaikščius, karus dėl laisvės, baudžiavas ir sukilimus, nepriklausomybės atgavimą ir netekimą. Bet tų istorijos puslapių gilumos fone visuomet iškyla herojiškas Lietuvos Motinos pavikslas. Motinos, kuri saulės ir ūkanų dienomis dar lopselyje guļintiems savo vaikams įiuliavo, dainomis ir raudomis įkvėpė tokią tėvynės meilę, kurios vedami jie kovojo nuo Baltijos iki Juodosios jūrų, kilo prieš baudžiavą, nepabūgo Sibiro. Lietuvė Motina karščiausia malda lydėjo „Aušros“ ir „Varpo“ pažadintus pirmuosius laisvės žygius ir tiesė prasmingo gyvenimo kelius:

Mano motina davė man, ką apskritai motina lietuvė gali duoti savo vaikams, dargi daugiau, nes pati daugiau tu-

MILDA LENKAUSKIENĖ,
 PLB Valdybos sekretorė

rėjo. Labai gražiai dainavo, labai puikiai margino margučius, labai dailiai sekė pasakas ir prie tų dailių dalykų mane pritraukė (dr. V. Kurdirka, 1891 „Tėvynės Varpai“).

Amžiai sukūrė Lietuvos Motinos legendą, kupiną herojiškiausių pavyzdžių. Už šalies laisvę ji žuvo - Pilėnų ugnyje. Ji, verpdama Lietuvos laukų liną, prie ratelio mokė savo vaikus rašto ir diegė jų širdin gimtosios žemės meilę. Ji globė savo vaikus Sibiro tundrų begalinėj naktį. Laimino savanorius. Pilkų laukų granitu stingo širdis partizano motinos, regėjusios jo kančias ir mirtį.

Dėl to Lietuvos Motinos legenda gyva mūsų tautos dainose ir pasakojimuose, laimėjimuose ir negandose. Ji skleidžia nuostabią jėgą ir svetur, įkvėpdama ir išvijojus Lietuvę Motiną pasiaukojančiam darbui savo vaikų ir savo krašto šviesesnei ateičiai. Ateičiai, kuri papildys ir praplės bendrąją Lietuvos Motinos legendą nauju grožiu ir turiniu, kylančiu iš Lietuvos dvasios ir lietuviškos šeimos tradicijų.

„Pasaulio Lietuvis“

Tėvai mūsų dvasiai teikia ėviesą, motinos — šilumą.

Jean Paul

Motina visuomet turi tiesą. Perdaug ji kentėjo ir mylėjo, kad kitaip galėtų būti.

Hermann Sudermann

MERGINA IR. . .

(Atkelta iš 1-to psl.)

ko su manimi, atėjo prie kapinių su manimi. Nuotrauka yra anos merginos. Aš matau. Kito tokio veido nėra, nėra visam pasauliui. Negali būti. To veido aš niekad neužmiršiu. Ir tas jos kairysis skruostas. . .

Čia aš nutilau. Nutilau kone prasitaręs. — Tas spuogas ant skruosto.

— Gali būti, kaip tu pasakoji, bet vis tiek ji ne ta, kurios tu ieškai. Nuotrauka yra mūsų dukters Marytės, kuri numirė. Jos seniai nebėra. Nickas jos nebeprisikels, ir šioji naktis.

— Bet ji! Tikrai ji. Viskas, iš viso aš matau, kad šioji nuotrauka yra anos merginos, kuri prieš valandą buvo su manimi, — spyriausi.

Motėris nuleido akis ir nutilo.

Aš žvilgtelėjau į stambų vyrą. Jis tebestovėjo, kaip pastatytas manikenas, rankas paslėpęs už nugaros. Pradėjau bijoti to vyro, nors pati padėtis jau buvo išgąsdinusi mane iki psichotinio kaulio. Rodosi, kad didesnei ar kitai baimei jau negalėjo atsirasti vietos. Koksai kipšas nupynė man šitą narvą, įkišo mane į šitą velniavą? — pagalvojau.

— Tai ką ji tau kalbėjo? Ką pasakė? Ar gerai šoko? Kaip pasipuošus buvo? Su kauke ar be kaukes? — pakeisus galvą, paklausė motėris.

— Šoko gražiai, smagiai, buvo labai linksmas. Ji mane vedė, drąsino, ragino, kumšenojo, bet maloniai, sveiniai, tokiu seksapytiu, sveiniausiu balsu ir malonia veido išraiška. Bet kalbėti, tai mažai ji kalbėjo. Apie save nieko nepasakė. Kiek kalbėjo apie Vėlinių naktį ir apie numirusius, ir apie tai, kad gyvenė, būti yra labai malonu, kad mūsų pasaulis labai gražus.

Čia nutilau, vėl žvilgtelėjau į stambų vyrą. Jis buvo tas pats manikenas, rankas paslėpęs už nugaros.

— Kokią suknią ji turėjo? Ką ant galvos? — žingėidavo motėris.

Ji statė naujus ir pirmiau klausius ir atsakytus klausimus.

— Baltą, ilgą suknią.

Aš vėl nutilau.

— Ką ant galvos turėjo?

— Žalią kaspinę.

— Ir nieko ji neprasitarė tau apie save, apie savo tėvus, draugus?

— Nieko.

— Sakai, ji turėjo savo plaukus surištus žaliu kaspiniu?

D'enužė ant rankelių, naktuzė prie lopšelio. . .

— Taip. Štai jis. Savo kaspinę ji padavė man palaikyti, einant šokti. Ji neturėjo rankiuko. Štai kaspinas.

Aš įkišau ranką į savo švarko kišenę išimti kaspinę. Jo neradau. Jo neradau! Lyg būčiau

pamišęs, išverčiau visas savo eilutės kišenes. Kaspino nėra! — Kaspinę, žalią, šilkinę, jos kaspinę, tikrai turėjau, turėjau savo švarko, štai šitoje kišenėje, čia! — teisinasi.

Mane griebė didesnis siaubas. Kur dingo mergina? Kur dingo kaspinas?

Ir pamačiau. Eina prie manęs anas manikenas — aukštas, tvirtas vyras. Rankas nuleidęs. Jo dešinėje juodas revolveris.

— Vaikine, — jis vyrišku balsu tarė, — aš matau, kad tu esi paklydęs. Gal reikia pašaukti kurį, kad parvestų tave namo? Kur tavo namai? Ar žinai, kur eiti, kad pataikytum į savo namus? Ar nebijosi vienas eiti? Vėlinių naktis.

Vyras įsikišo revolverį į kelnėlių kišenę.

— Pats pataikysiu į savo namus. Nebijau nei velnių, nei raganų, nei kylančių iš duobių numirelių, — drąsiai, labai drąsiai atsiliepiu tam atletui.

— Tai ko tu čia atsiradai? — paklausė jis.

— Ieškau merginos, kuri paliko mane prie kapinių vartų.

— Tos? — jis mojo savo nykštį į nuotrauką ant piano.

— Jos, — atsiliepiu.

— Jos nebėra. Toji mergaitė prigirė. Jos nebėra. Ji palaidota. Jau baigiasi penki metai. Jos nebėra. Jos kaspino tu neturi, išvartei visas savo kišenes — jos kaspino neradai. Gali būti, kad jo neturėjai savo kišenėje. Mūsų Marytė, mūsų dukrelė prigirė. Išvyko su draugų būreliu, nėrė, galva pataikė į akmenį, nusilaužė sprandą ir prigirė. Draugai rado ją jau nebegyvą, i išvilko į krantą. Šita nuotrauka yra mūsų Marytės, kurios seniai nebėra. Pakasta neišsikasa. Ir Vėlinių naktį neišsikasa. Gal nori, kad tave palydėčiau?

— Tad kur viltis? — sušukau, mat, man pasipynė kažkas iš indų rašto, prie kurio išsėdėjau praeitą dieną.

— Sapnuose, — atsakė didelis vyras.

(Nukelta į 6 psl.)

DAIL. VYTAUTAS IGNAS

Iš parodos Chicago Savings and Loan Galerijoje)

(TAPYBA)

5 — NAUJIENOS, CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, MAY 13, 1967

Vaidelis iš dail. A. Petrikonio parodos atidarymo Čiurlionio galerijoje Chicagoje.

UŽŠALDYTAS ŽMOGUS

Trumpas yra žmogaus amžius: 70 vasarų ir žiemų, pavasarių ir rudenių. Jie slenka pro mūsų akis kaip įdomus ir puikus filmas. Tame filme mes esame ne vien tik žiūrovai, bet kartu ir aktoriai. Nuo mūsų vaidybos ir gabumų priklauso mūsų sėkmė, mūsų vertė, mūsų garbė. Mes džiaugemes ir kenčiame, dirbame ir laukiame geresnės ateities ir pagaliau pajuntame, kad mūsų filmas jau slenka prie pabaigos, t. y., kad baigiasi mūsų gyvenimas.

Atslenkanti mirtis mus gąsdina kaip klastinga ir paslaptinga pabaisa. Mes bijome ir nenorime mirti. Mes norime gyventi amžinai, kol švies saulė ir žaliuos žemė. Mes klausomės ateities pranašų, o jie mums dėsto: kad 2050 metais žmogaus amžiaus vidurkis sieks 150 metų ir daugiau, kad išnyks ligos ir kankinantys skausmai, kad maistas bus sintetinis, sveikas, gardus ir jo visiems užteks, kad vyks reguliarus susisiekimas su kitomis planetomis, kad su visatos laivais, skraidančias šviesos greičiu, bus daromos ekskursijos į tolimą Paukščių Tako erdvę...

Skaitant ir girdint tokias galimybes, pradėdi galvoti, kodėl šitame pasaulyje dabar atsirada, juk butų daug geriau ir įdomiau, jei būtum, pavyzdžiui, gimęs dvidešimt trečiame šimtmetyje. Tada galėtum tą viską pats pergyventi. Galėtum gyventi pusantro šimto metų be ligų ir skausmų, negirdėtų patogumų aplinkoje, galėtum keliauti į Jupiterį arba Venerą arba į tolimą Paukščių Tako erdvę. Ten iš arti pamatytum kitas saules, kitas planetas, besisukančias kometas, išplitusias materijos miglas... Ten dar daug ką kitą pamatytum ir sužinotum. Ten pajustum, kad esi arti prie pasaulio Kūrėjo.

Tačiau to visko mes nematysime, nes mes peranksti gimėme. Vienok nuliūsti nereikia, nes toje bėdoje gali būti rasta išeitis. Čia turima galvoje užšaldymo metodas, kuris jau bandomas. Užšaldomas žmogus maloniai užmiega ir miega, sakysim du — tris šimtus metų. Užšaldyto žmogaus temperatūra palaikoma vienoda. Tada prižiūri tam tikra laboratorija:

išmiršta vieno personalo karta, priežiūrą teikia kita generacija, po to vėl kita ir t. t.

Zinoma, užšaldomas už tai turi labai daug pinigų sumokėti, nes tas eksperimentas daug kainuoja. Kai pagal sutartį baigiasi užšaldymo laikas, laboratorijos gydytojai ir technikai iš trumnos išima užšaldytą žmogų ir įdeda į atšildančią trumną, kur jis atgaivinamas.

Tad įsivaizduok, kad atsibudai po trijų šimtų metų miego. Tau atrodo, kad giliu miegu miegojai tik vieną naktį. Jautiesi budrus ir sveikas, nes užšaldytas stovis tave apsaugo nuo bet kokių organizmo gedimų. Senu papratimu eini į miestą pasižiūrėti ir nustembi: nebe tos gatvės, kiti namai, kitos krautuvės, visur automatai ir visokie aparatai. Paspauli mygtuką — iškyla lentyna su tokiom prekėm, dar kartą paspaudi — su kitokiom... Tarp milžiniškų stulpų ištiesti kabeliai, prie kurių prikabinai kabos namai, vaikščiavimo platformos, gatvės... Žmonės irgi kitokie, kitokia jų apranga, kalba ir galvosena. Vieton tramvajų žmonės vežioja ore laktančios mašinos. Ir ypačiai ne be tokie, ir jų skonis kitoks, žodžiu, viskas kitaip.

Užkalbini kurį praevį ir užmezgi pasikalbėjimą. Jo reikiamos mintys tau labai sunkiai suprantamos, nes apie viską jis kitaip galvoja negu tu. Jo dabartinę galvosena suformavo naujos negirdėtos teorijos ir visai kita pasaulio ir gyvenimo samprata. Iš tavo elgsenos, kalbos ir supratimų tyčiojasi net pradžiamoksliai vaikai. Jauti, kad nuo šitų žmonių ir nuo šito gyvenimo esi labai toli atsilikęs.

Tave pradeda kankinti slepiantis jausmas ir baimė, ar prisitaikysi prie tos aplinkumos. Matai, kad esi čia nereikalingas. Kyla mintys apie pabėgimą, bet kur, nes kelio atgal nėra.

Praeina metai, kiti, pamažu pradėdi apsiprasti, bet visai prie jos priprasti negali, nes ji nuo tavo supratimų yra labai nutolusi ir daug kur visai nesuprantama.

Iš dienos pranešimų žinai, kad erdvės laivai kasdien veža

atostogautojus į Jupiterį, Venerą ir kitas planetas ir kad daromos iškylos į tolimą Paukščių Tako erdvę. Bet tavęs tas nedomina, nes tave pritrenkė pirmoji avantiūra ir dabar nebeneri, kad pritrenktų kita. Savyje galvoji: "Užtenka man tų pergyvenimų, nuo kurių aš kenčiu čia. Aš būčiau daug laimingesnis, jei su savo pirmąsio gyvenimo draugais išsėčiau kapuose, ir savo atsilikimu ir primityvumu nejuokinačiau dabartinių žmonių, prie kurių aš negaliu pritapti. Savo dideliu užsimojimu aš tik nusi-vyliau ir daugiau į jokias avantiūras nesimesiu. Išėina taip, kad laimingesnis yra tas, kuris gyvena savo laike ir savo aplinkoje.

Išvertė L. Kvecas

BAIGIASI SEMESTRAS

"69" Meno Studija (Orentų galerijoje, 2612 W. 69-ta gatvė), jau antri metai sėkmingai veikia. Užbaigiant mokslo sezoną, bus surengta studentų darbų paroda ir išleistas iliustruotas katalogas. Dėsto seselė M. Mercedes, V. Petravičius, H. Blyskis, p-nia Marčiulionienė. Paskaitas šiame semestre skaito Mikas Šileikis ir kiti.

APVOGTA KRANERT GALERIJA

Išnaujus universiteto, Čampaiga, Ill. Kranert meno galerija nežinomų plėšikų buvo apvogta praėjusio sekmadienio naktį. Pavogti 6 paveiksai, jų tarpo vienas Rubenso paveikslas.

Motina visuomet atleidžia, Dievas tam ją parinko.

Aleksandras Dumas

Motinos akyse atsispindi Dievo gailėstingumas.

Danų priežodis

Dangus yra prie motinos kojų.

Persų priežodis

VISI LIETUVIAI, KAIP PAVIENIAI, LAIP IR ORGANIZACIJOS, DRAUGIJOS — PAKEMKITE SAVO AUKOMIS "NAUJIENU" MAŠINŲ FONDA. JOSŲ SKUBI AUKA PESPARTINS "NAUJIENU" TOBULEJIMA.

KODĖL KUMSKIS PRALAIMĖJO?

Šis klausimas rūpi kiekvienam lietuviui. Giliąsias pralaimėjimo priežastis rasite aprašytas Dr. K. SIDLAUSKO knygoje AMERIKOS LIETUVIŲ POLITIKA. 102 psl. Kaina \$1.50. Dr. Sidlausko knyga gali būti gauti NAUJIENOSE. Knyga bus išsiųsta, jei atsiųsite čekį arba Money Orderį tokiu adresu:

NAUJIENOS,

1739 So. Halsted Street, Chicago, Illinois 60608

Dešimts ar daugiau egzempliorių užsisakiusiems platintojams duodama nuolaida.

SLA SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ AMERIKOJE

SLA — jau 80 metų tarnauja lietuvių visuomenė ir išmokėjo daugiau kaip SEPTYNIUS MILLJONUS dolerių savo apdrau-tiems nariams.

SLA — didžiausia lietuvių fraternalinė organizacija — duoda gyvybės apdraudą ir ligoje pašalpą, kuri yra pigi, nes SUSIVIENIJIMAS neieško peino, o teikia patarnavimus savitarpinės pagalbos pagrindu.

SLA — jau turi daugiau, kaip tris su puse milijono dolerių kapitalą, tad jo apdrauda tikra ir saugi. Kiekvienas lietuvis čia gali gauti įvairių klasių reikalingiausias apdraudas nuo \$100.00 iki \$10,000.00.

SLA — jaunimui duoda gerą Taupomąją Apdraudą - Endowment Insurance, kad jaunuolis gautų pinigų aukštojo mokslo studijoms ir gyvenimo pradžiai.

SLA — duoda VAIKAMS ir jaunuoliams labai pigią TERM apdraudą: už \$1,000.00 apdraudęs tik \$3.00 mokesčio metams.

SLA — AKCIDENTALE APDRAUDA naudinga visokio amžiaus asmenims, rekomenduojama lietuviškų KLUBŲ ir draugijų nariams. Už \$1,000.00 akcidentalės apdraudos mokestis \$2.00 į metus.

SLA — kuopos yra daugumoje lietuvių kolonijū. Kreipkitės į kuopų veikėjus ir jie plačiau paaiškins apie SUSIVIENIJIMO darbus.

Gausit spausdintas informacijas, jeigu parašysit:

LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA

307 WEST 30 STREET, NEW YORK, N. Y. 10001

MENO ŽINIOS

Redaguoja MIKAS ŠILEIKIS

DAIL. ANTANO PETRIKONIO PARODA

Platus užmojai

Čiurlionio galerijoje Chicagoje dabar vyksta dail. Antano Petrikonio tapybos paroda, kuri rytoj ir pasibaigs. Išstatyta 52 darbai. Praėjusį šeštadienį parodos atidarymą atsilankė daug meno mėgėjų bei dailininko gerbėjų.

Petrikonis dabar pačiame kūrybos pajėgume. Gimė 1923 m. Lietuvoje. Daile studijavo Vilniaus Meno akademijoje. Po karo Anglijoje Manchestery — School of Art, Kensington City and Guild of London Art School ir St. Martino School of Art Londone. Londone buvo surošęs savo darbų dvi parodas. Į JAV atvyko 1959 m. Chicagoje dalyvavo įvairiose parodose, todėl čikagiečiams gerai pažįstamas ir jo darbus žmonės mėgsta.

Kaip iš kitų Petrikonio buvusių parodų, taip ir šioje parodoje matyti, kad dailininkas kopija aukštyn, daug žada, bet lyg tyčia nuslepia savo kūrybinę paslaptį, kurią gal tiktai vėliau atskleis? Tenka nekantriai palaukti ir sekti Petrikonio ieškojimo evoliucijos pabaigos. Šį kartą apžvelgus visą parodą, pasigendame kūrybinio vientisumo, — aiškios autoriaus asmenybės. Sunku Petrikonio kūrybą apibūdinti, nors yra ir labai gerų darbų, dėlto, kad jo kūrybinis užmojis labai platus, apimanš daugelį stilių, aspektų ir įmantrių technikų, kas savo keliu reikalinga, bet iš dailininko reikalaujama daugiau, negu gudrios technikos. Daug kas to neturi. Kas ieško, stengiasi, tas laimi, o menininkas visuomet yra "studentas", jo kelias sunkus iki didesnių laimėjimų.

Šios parodos kontingentą galima suskirstyti į keturias aiškiai skirtingas charakteristikas: 1) realistinių "mėlynukų" peizažų skyrius, 2) keletas stilizuotos ornamentikos simbolių darbų, 3) prizminių šiltų spalvų abstrakčių formų deko-

ratyviniai darbai, ir 4) akriliospaltelės spalvomis atliktas kompozicijas. Trečioji ir ketvirtoji paveikslų grupės bus geriausia, kaip spalviniu, taip ir abstrakčių formų traktavimu, išgaujant labai gerus rezultatus. Šioje grupėje ryškios, žaizaruojančios spalvos. Reikia manyti, kad dailininkas ir koncentruosis savo kūryboje abstrakčių formų linkme, norėdamas atsivesti nuo konvencionalumo. Reikia paminėti keletą A. Petrikonio itin gerų darbų, pvz. Nr. 1 "Širdies labirinte", "Fragmentai" (nr. 27 jūry komisijos atrinktas Čiurlionio galerijai), "Žaismas", "Žalioji fantazija", "Saulėlydžio užtvanka". Jūry komisija buvo parinkusi kandidatūrai simbolinį paveikslą "Technikai siaučiant" (nr. 40). Balsuojant daugumą balsų gavo nr. 27. Jeigu nebūtų buvęs parduotas "Širdies labirinte", veikiausiai būtų išrinktas Čiurlionio galerijai. Tai vienas iš šios grupės geriausių paveikslų. (žiūr. reprodukciją).

Nebūtų rimta prikergti bent kokią etiketę dail. A. Petrikoniui. Jis pats susiras savo kelią, — pasirinktą tokį žanrą, koks jam bus naudingas. O tuo tarpu tenka tiktai palinkėti kūryboje sėkmės ir stebėti dailininko pažangą.

Šiandien ir rytoj paroda atidaryta nuo 11 v. r. iki 9 v. v. m. š.

DAIL. IGNO PARODA

Gaila, kad taip greit pasibaigia

Praėjusį sekmadienį popiet Chicago Savings and Loan Association galerijoje, 6245 So. Western Ave., buvo atidaryta newyorkiečio dailininko Vytauto Igno tapybos ir grafikos paroda. Atsilankiusieji meno bičiuliai pasidžiaugė svečio kūryba. Tikrai gaila, kad taip greit paroda pasibaigs, — ryto pasakutinė diena. Būtų gera, kad ši paroda pasiliktų nors porai savaitė, tada ir kitiems būtų ga-

DAIL. A. PETRIKONIS "ŠIRDIES LABIRINTE" Iš parodos Čiurlionio galerijoje Chicagoje.

lima pamatyti.

Išstatyta 19 aliejų, 13 grafikos darbų ir 10 mišria technika paveikslų. Iš aliejaus labai mieli paveikslai: "Seima", "Berniukas su lanku", "Berniukas"; grafika — žiūrėk ir neatsižiūrėk — "Jaunas žvejas", "Moteris ir povas", "Mikalojus Radvila Juodasis", "Jūratė ir Kastytis" ir t. t.

Kaip Ignui būdingas paprastumas, laisva technika, plati tematika, taip ir katalogo viršeliui parinktas labai paprastas, pavasariškų nuotaikų ir gyvybės simbolis, tai gluosnių atžalos iš žemę įbestų stuobrių, šios gluosnių atžalos, į erdvę besisliepiančios šakos, sudaro reikšmingą nuotaiką. Be to, katalogo viršelis tiktai su autoriaus parašu yra savaime įvadas į parodos turinį.

Dail. Vytautą Igną reikia pasveikinti ir padėkoti, kad negailėdamas nei laiko, nei išlaidų sužmona atvyko į Chicago savo

parodos atidaryme susitikti su gerais draugais ir pažįstamais.

Parodą surengė Lietuvos Jūry Skautijos Korpl. Gintaras.

m. š.

ST. BALZEKO MUZIEJUJE STUDENTŲ PARODA

St. Balzeko Lietuvos Kultūros Muziejaus galerijoje, 4012 Archer Ave., Chicagoje šį sekmadienį, geg. 14 d., 6:30 — 8:00 v. p. p. atidaroma Maria High School konkursinė studentų darbų paroda, kurioje daug lietuvių studentų dalyvauja. Angliškai vadinama: Exhibition of winners of the Scholastic Art Competition from Maria High School. Paroda rengiama konkurse su visomis aukštesnėmis mokyklomis Chicagos srityje. Pirmenybes laimėjusieji įsijungs į bendrą parodą, kurios savo keliu pasieks net New Yorką. Paroda tęsis iki birželio 4 d.

TRIJŲ DAILININKŲ PARODA

Šį šeštadienį, gegužės 13 d., 7:30 v. v. "69" Meno galerijoje, 2812 W. 69 gatvė, atidaroma trijų dailininkų paroda. Dalyvauja: Petras Aleksa, skulptorius, Henrikas Blyskis, su gražiais darbais ir Giedrė Žumbakienė Estato emaliaus darbus.

Kv. "69" Meno Galerija. Lankymo laikas kasdien nuo 1:00 v. p. p. — 9:00 v. v.

— Art Institute tebevyksta Andrew Wyeth apžvalginė paroda. Išstatyta apie 200 darbų. Paroda busis birželio 4 d. Įėjimo mokestis \$1.00, studentams — 50 c.

Atidarymas su sava St. Balzeko Muziejuje. Paroda atidaryta gegužės 13 d. 6:30-8:00 v. v.